

blev lavet en relativt fornuftig forskningsaftale om miljøet i forbindelse med finanslovaftalen, men der er stadig væk et problem for de kommende år. Så sent som i oktober måned var vi vidne til, at et af fakulteterne på Københavns Universitet måtte indefryse 23 forskningsstipendier på grund af dårlig økonomi. Netop forskningsstipendiaterne, ph.d.-stillingerne er jo grundlæggende for den fremtidige udvikling inden for dansk IT og forskning. Derfor er det også ganske uacceptabelt, at forskellige fakulteter ser sig nødsaget til sådan et træk.

Vi er nødt til at konstatere og forholde os til det faktum, at seriøs og kompetent forskning koster penge, at det ikke bare nytter med flotte ord og netværksredegørelser og ministertaler, men at man er nødt til at afgøre, om vi ønsker forskning af høj kvalitet i Danmark. Gør vi det, bliver vi også nødt til at finde de nødvendige midler i samspillet mellem private virksomheder, offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutionerne.

En helt afgørende mangel i redegørelsen er efter vores mening stadig væk diskussionen om skattevilkårene. For det første er det altså paradoksalt, at samtidig med, at regeringen fremlægger netværksredegørelsen med visioner for den teknologiske udvikling, jf. den diskussion, der var med Venstres ordfører, så nedlægger skatteministeren reelt de meget benyttede hjemme-pc-ordninger, ordninger, der så afgjort har været med til at bringe pc'erne ud i de mange hjem.

Penetrationen for pc'er i Danmark er langt højere end de fleste andre lande. Den skattebegunstigelse ordning, der har været, har været en medvirkende årsag hertil, men skal altså af uforståelige årsager afskaffes. Hvor er sammenhængen med de flotte planer, som regeringen jo ellers har lagt frem i denne her redegørelse?

En anden problematik i samme boldgade, som jeg nævnte indledningsvis, er, at IT-erhvervet oplever, at en høj indkomstskat er en selvstændig hindring for at trække nye virksomheder til Danmark. Det er selvfølgelig et problem, man bliver nødt til at tage stilling til og diskutere.

Men grundlæggende er der mange gode ideer. Det er en god redegørelse for de komplekse situationer, vi står over for i fremtidens netværkssamfund, men vi skal også have lidt konkret holdning bag. Nogle af de fokusområder, der har været nævnt her, vil vi støtte fuldt op

bag. Vi glæder os til at se initiativer på området, så vi kan komme i gang med det samme.

Knud Erik Hansen (SF):

Nettet, som det jo hedder, breder sig alle steder og med en hast, så man dårligt kan tro med sine egne øjne. Men nu har vi vænnet os til det.

Nettet er noget med teknik, men når det kommer til den konkrete anvendelse, er teknikken nok i virkeligheden den mindste del. Den største opgave er af social art, nemlig organisatorisk, uddannelsesmæssigt, evnen til at bruge det, til at omstille sig, alt sammen noget, som har noget med de samfundsmæssige forhold at gøre og også har noget at gøre med de bløde værdier.

Vi får også nye vaner. Det giver mulighed for, at mennesker kan kommunikere på nye måder, måder med nye kvaliteter. Man bliver i stor udstrækning uafhængig af tid og sted i kommunikationen. Men det betyder så sandelig ikke, at det ikke også er væsentligt at have kommunikation, hvor man er til stede på samme sted og til samme tid. Alt kan ikke erstattes af kommunikation over nettet.

Nogle gange bliver det også til en diskussion om enten-eller, når man snakker om IT-udviklingen, hvor det, der måske i virkeligheden karakteriserer netværkssamfundet, er et både-og, at vi får mulighed for at vælge forskellige måder at fungere på.

Nogle gange giver det sig også nogle besynderlige udslag, fordi det går så stærkt. Og nogle får en mærkelig tiltro til, hvad IT-udviklingen kan klare, men der er jo grænser for, hvor meget man kan erstatte en hjemmehjælper med en pc'er; det er noget helt andet, der skal løses, når en hjemmehjælper skal i gang. Tilsvarende når vi skal kommunikere og have kontakt med hinanden. IT kan så sandelig ikke gå ind og erstatte en masse ting.

Alt dette betyder så også, at vi står over for en stor opgave for at sikre, at alle kan bruge den nye teknik. Når den kommer til at gennemtrænge vores hverdag så meget, så er det klart, at alle skal kunne bruge den nye teknik. Og det gælder ikke kun dem, der er i arbejde. For os gælder det også dem, der er uden for arbejdsmarkedet.

Det bliver en del af vores hverdag, og derfor skal vi have det ligesom med telefonen: alle skal kunne bruge den nye teknik. Deri ligger der også en stor forpligtelse for vores samfund og for Folketinget og for kommuner og for det offentlige, nemlig at sørge for, at det bliver tilfældet.